

ה"ת 9126/01/22 - אנדריי סוייטין נגד מדינת ישראל - משרד החקלאות ופיתוח הכפר, שם צד ב' ללא שם של חסוי

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 9126-01-22 סוייטין נ' יחידת הפיצו"ח - משרד החקלאות ופיתוח הכפר ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ויליאם חאמד
המבקש: אנדריי סוייטין
נגד
המשיבה: מדינת ישראל - משרד החקלאות ופיתוח הכפר.
שם צד ב' ללא שם של חסוי

החלטה

מבוא

1. בקשה של המשיבה לחייב את המבקש בהוצאות האחזקה של הכלב שנתפס ממנו, והכוללות הוצאות תפיסתו של הכלב, הובלתו והחזקתו במתקן מוגן וכן הוצאות בדיקות וטיפולים רפואיים להם נדרש.
2. הכלב נתפס ע"י המשטרה ביום 17/1/20, במסגרת חקירת חשדות כנגד המבקש לביצוע עבירות איומים כנגד שכנתו, המתלוננת שם, וכן עבירות התעללות בכלב נשוא הבקשה כאן, שהיה בחזקתו של המבקש.
3. ביום 6.2.20, בטרם הוגש כתב אישום כנגדו בגין העבירות הנ"ל, הגיש המבקש לבית המשפט בקשה להורות למשטרה להחזיר לידי את הכלב, וזאת במסגרת תיק ה"ת מספר 17927-02-20.
4. דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 5.8.20, במסגרתו דחה בית המשפט את הבקשה להשבת הכלב לידי המבקש והורה כי הכלב ימשיך להיות בחזקת המשטרה עד לתום ההליכים, במידה ויוגש כתב אישום תוך 30 יום ממועד ההחלטה הנ"ל.
5. כתב האישום כנגד המבקש הוגש ביום 6.9.20, בתיק ת"פ 8938-09-20.
6. המבקש הורשע בדין בעבירות המיוחסות לו בכתב אישום מתוקן, וגזר הדין בעניינו ניתן ביום 6.12.21, במסגרתו הוא נדון למאסר בפועל של 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות, כולל הפעלה של מאסר מותנה, וכן קנס בסך 2,000

נא ומאסרים על תנאי.

7. בהמשך, הגיש המבקש בקשה בתיק ה"ת 9126-01-22 להשיב את הכלב לידי, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים, הוריתי בהחלטה מיום 24.2.22 להשיב את הכלב למבקש בכפוף לכך כי המבקש ישלם את מלוא הוצאות החזקת הכלב, וכן הפקדת ערובה כספית וחתימה על ערבות עצמית.

8. המשיבה לא השלימה עם ההחלטה הנ"ל והגישה ערעור לבית המשפט המחוזי אשר קיבל את הערעור, ובהחלטה מיום 6.5.22, בתיק עפ"א 17337-04-22, הורה כי הכלב לא יוחזר למבקש, ובאשר להוצאות, הורה כי על המבקש לשלם את הוצאות האחזקה בכלב, והדיון הוחזר בפניי לקבוע את התקופה בגינה תשולמנה ההוצאות הנ"ל על ידי המבקש.

טיעוני המשיבה:

9. לטענת המשיבה, בהתאם לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד - 1994 (להלן: "החוק"), הבעלים או המחזיק של בעל החיים שנתפס ע"י הרשות מכוח החוק הנ"ל יישא בהוצאות הובלתו של בעל החיים, הזנתו והטיפול שניתן לו במהלך תקופת החזקתו במתקן מוגן.

10. המשיבה הפנתה להחלטת בית המשפט המחוזי אשר הורה כי המשיב יישא בהוצאות הנ"ל, וכי ההליך הוחזר בפני בית משפט זה אך לצורך קביעת התקופה בגינה יש לחייב את המשיב בהוצאות כאמור. כן הפנתה המשיבה להחלטת בית משפט זה מיום 24.2.22 לפיה המשיב ישלם את מלוא ההוצאות הנ"ל של החזקת הכלב במתקן המוגן.

11. המשיבה הפנתה לפסקי דין ללמד על ההלכה הנוהגת בנדון, וטענה כי הבעלים או המחזיק בבעל חיים, העומד על בקשתו להמשיך ולתפוס את בעל החיים במשך ההליכים המשפטיים המתנהלים, יישא בהוצאות החזקתו של בעל החיים אשר שולמו ע"י הרשויות במהלך ניהול ההליכים המשפטיים.

12. לטענתה, על המבקש לשאת בהוצאות ההחזקה מיום התפיסה ועד למועד מתן החלטת בית המשפט המחוזי ביום 6.5.22, שכן רק במועד זה הייתה רשאית המשיבה למסור את הכלב לאימוץ, כאשר הוצאות כאמור עומדות ע"ס 57,888 ₪.

13. המשיבה טענה עוד כי לאחר תפיסת הכלב עתר המבקש להחזירו לידי, ובהחלטה מיום 5.8.20 הורה בית המשפט כי הכלב ימשיך להיות בחזקת המטרה, במתקן כליאה מאושר, עד תום ההליכים. מכאן, כך לטענת המשיבה, החזקת הכלב במתקן מוגן למשך תקופה ארוכה עד תום ההליכים הייתה לאור בקשתו של המבקש לקבל את הכלב לידי ועמידתו על בקשה זו.

14. עוד טוענת המשיבה כי ההוצאות ע"ס 57,888 ₪ אותן שלמה כוללות הובלת הכלב למתקן מוגן, הזנתו והחזקתו שם וכן עלויות הטיפול הרפואיים שהכלב נדרש לקבל בשל תנאי החזקתו אצל המבקש, שכן, מיד עם תפיסתו של הכלב ולאחר בדיקות רפואיות עלה כי הוא סובל מתת משקל ומבעיות רפואיות נוספות, לרבות צליעה ופגיעה בברך.

טיעוני המבקש:

15. לטענת המבקש, המשיבה הפרה את חובתה בחוק למסור לו הודעה לפי הוראת סעיף 9 לחוק, לפיה הכלב הועבר למתקן מוגן. הודעה כאמור לא נמסרה למבקש אף לאחר מתן גזר הדין בתיק העיקרי, ומשכך, לא ידע המבקש היכן הוחזק הכלב, ומטעם זה אין לחייבו בהוצאות החזקתו במתקן מוגן. לטענת המבקש, מסירת הודעה מטעם המשיבה למבקש בדבר החזקת הכלב במתקן מוגן נועדה לאפשר למבקש להחליט האם ברצונו לבקש את הכלב חזרה לידי, או לאפשר לממונה למסור את הכלב לאימוץ אצל אדם אחר, ומשלא קיימה המשיבה חובתה זו, אין לחייבו בהוצאות החזקת הכלב במתקן מוגן.

16. באשר לטענת המשיבה כי המבקש הגיש בזמנו בקשה לקבל חזרה את הכלב, וכי בית המשפט הורה כי הכלב ימשיך להיות בחזקת המטרה, טען המבקש כי הוא עתר שם למסור את הכלב לבני משפחתו, ולא ביקש כי הכלב ימשיך להיות בחזקת המטרה עד תום ההליכים.

17. המבקש הוסיף וטען כי נסיבות חייו ומצבו הכלכלי קשים ביותר, וכי הוא ריצה במסגרת התיק הפלילי הרלבנטי עונש של עבודות שירות, ואין זה סביר להטיל עליו את ההוצאות להן עותרת המשיבה, במיוחד לאחר שבקשתו לקבל חזרה את הכלב נדחתה.

דין והכרעה:

18. בהחלטה מיום 6.5.22, ובתיק עפ"א 17337-04-22, במסגרת ערעור מאת המשיבה על ההחלטה להשיב את הכלב למבקש, הורה בית המשפט המחוזי כי הכלב לא יוחזר למבקש, ובאשר להוצאות, הורה כי:

"ברי שעל המשיב לשלם את הוצאות תפיסת הכלב, הובלתו

למתקן המוגן, וכן את הוצאות אחזקתו על פי סעיף 11(א) הנ"ל.

על המשיב לשלם הוצאות אלה, על פי חוק צעב"ח, אולם,

משהתקבל הערעור, יש לקבוע עבור איזו תקופה על המשיב

לשלם את הוצאות האחזקה..."

19. בהיצמד להחלטתו הנ"ל של בית המשפט המחוזי, יש להורות כי על המבקש לשאת במלוא הוצאות אחזקת הכלב במתקן המוגן, ולשם כך, יש להגדיר את התקופה בגינה יש להורות על תשלום ההוצאות כאמור, שכן סכום ההוצאות הוא נגזרת של התקופה בה הוחזק הכלב במתקן המוגן.

20. באשר לטענת המבקש כי אין לחייבו בתשלום ההוצאות מכיוון שהמשיבה הפרה חובתה למסור לו הודעה בדבר החזקת הכלב במתקן מוגן, כמצוות הוראות סעיף 9 לחוק, דינה לדחייה. אין חולק כי המבקש הגיש בקשה ביום 6.2.20, כשלושה שבועות לאחר תפיסת הכלב ביום 17.1.20, ובטרם הועמד לדין, לקבל את הכלב חזרה לידי, ובית המשפט הורה, בהחלטה מיום 5.8.20, כי הכלב ימשיך להיות בחזקת המשטרה עד תום ההליכים. מכאן המסקנה כי המבקש ידע, במועד הגשת בקשתו הנ"ל, בסמוך לאחר תפיסת הכלב, כי הכלב אמור להיות מוחזק במתקן מוגן על פי החוק, והוא עמד על בקשתו לקבל את הכלב חזרה, ומכאן חובתו של הממונה להחזיק את הכלב במתקן מוגן, ולא להעבירו לאימוץ לידי אחר, עד תום ההליכים בעניינו של המבקש, וזאת כמצוות הוראת סעיף 10א לחוק לפיו:

"(א) הבעלים של בעל חיים או מי שהיה מחזיקו רשאים לפנות

לבית משפט שלום בבקשה לקבל בחזרה את בעל החיים בתוך

עשרה ימים מיום קבלת ההודעה לפי סעיפים 9(ג) או 10...

(ב) הוגשה בקשה כאמור בסעיף קטן (א), יוחזק בעל החיים

במתקן המוגן עד לסיום ההליכים בבית המשפט".

21. יוצא כי, שעה שהוגשה בקשה על ידי הבעלים או המחזיק בבעל החיים לקבל חזרה את בעל החיים שנתפס ממנו, הממונה לא רשאי להעביר את בעל החיים לאימוץ אצל גורם שלישי, אלא חייב הוא להחזיקו במתקן מוגן עד תום ההליכים הפליליים כנגד המבקש. במצב דברים זה, ובמידה והבעלים או המחזיק נמצא אשם, יחויב בהוצאות החזקת בעל החיים במתקן המוגן. הממונה כן רשאי למסור את בעל החיים לאדם שאינו הבעלים או המחזיק, במידה והבעלים או המחזיק לא ביקשו את החזרת בעל החיים לידיהם (הוראת סעיף 12 לחוק). כאמור, המבקש שבפניי הגיש בקשה, סמוך לאחר תפיסת הכלב, להשיב את הכלב לידי, וזו נדחתה, ומכאן חובתו של הממונה להחזיק את הכלב במתקן מוגן עד לסיום ההליכים הפליליים.

22. ההליכים הפליליים בעניינו של המבקש הסתיימו ביום 6.5.22, עם מתן ההחלטה של בית המשפט המחוזי בערעור שהגישה המשיבה על החלטה של בית משפט זה להשיב את הכלב לידי המבקש. משכך, יש לקבוע כי המבקש חייב בתשלום הוצאות האחזקה בכלב מיום תפיסתו, ביום 17.1.20 עד ליום 6.5.22, המועד בו הסתיימו ההליכים.

23. לפי הרשימה שצורפה לטיעוני המשיבה סכום ההוצאות, כולל הטיפולים הרפואיים להם נזקק הכלב, עומד על סך ₪ 57,888. אותם טיפולים רפואיים ניתנו עקב מצבו הרפואי של הכלב, לפי מסמך רפואי שצורף, לפיו, הכלב סבל

מתת משקל ומצליעה, נוסף על פגיעות אחרות בגופו.

סוף דבר:

אני מחייב את המבקש לשלם למשיבה את הוצאות האחזקה בסכום של 57,888 ₪, תוך 6 חודשים מהיום.

המזכירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים.

ב"כ המבקש תמסור החלטה זו למבקש.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשפ"ב, 13 יוני 2022, בהעדר הצדדים.